

Җәнә тәлпулу

Таван ене ситсен
Пёр тәхтамасәр
Эп антәм Сурәм хәррине каллех.
Хумсем сине пәхса сывларәм ассән,
Чупассә-мән вәсем, кунсем пекех.

Мана авал, яш каччә чух,
Вәл ырян
Кәтсе илетчә сумләха кура.
Ун тәрә шывәнче хавассән, сыввән
Чүхеннипе вылятчә вәй әшра.

Сыран хәрне вәйяа тухсан
Хәрүллән
Пёрлешәнсессән хәмлә аләсем,
Вәсетчәс Сурәм тәрәх сәкленүллән
Савнисемпе янратнә юрәсем.

Паян мәскер?
Илемлә кевә-семә
Янкәсланмасть пачах та – шәпәртах.
Мән пулнә сәмрәк халәха ку темән? –
Шута ярать мана ку самаях.

Пахатәп та,
Тавраләх шупкаланнә,
Шур хурән хәрнә темәншән тата.
Ун әйәнче эп сәвәсем хайлаттәм,
Кун-сул пирки шутлаттәм сакәнта.

Сыр хәррипе ыртатчә эп йөрленә
Синсе сукмак авкаланса...
Халь сук.
Сукмак кәна-и, сул та сәремленнә, –
Ик вәхәтән сукрах-мән сурасу.

Шыв сәс сәплах-ха сүтә,
Калән, тәкәр!
Сән курәнәть пуса пәксе пәхсан.
Анчах шывран (кус кәскине хуть сәмәр!)
Мана сәнәть темле ват сын кулса...

Ку ёнтә — вәхәт...

Ун палли, ун сәнә.
Пиллеймән, Сурәм, җамрәк сән мана.
Җапах эс маншән – чи юратнә тәнәс,
Ачаш сәмах сәлжуслә... Чыс сана!

Сана пулах, тен, эпә йша хыврәм
Поэзин кәткәс, сепәс кәмәлне.
Унпа тәванлән пәр пулса сул тытрәм
Сыравсәсен тәнчин малашләхне.

Ах, Сурәм, Сурәм, янкәр кәвак куҗәм,
Чуна эс хускатан паян пушшех.
Хәв пәчәк шыв кәна пулсан та,
Усҗән
Курнан мана хәватлә Атәл пек!

1998

*Галкин, А. Җәнә тәлпулу // Чәваши литературин антологийә. –
Шупаишкар, 2013. – [Т. 2] : Поэзи. – С. 308-309.*